

Ændringsforslag nr. 5 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om sikring af kulturværdier i Danmark.

(Fremsat 30/1 86. Første behandling 13/2 86. Betænkning 7/5 86).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1 og 2, § 2, således ændret, § 3, ændringsforslag nr. 3, § 4, således ændret, § 5, ændringsforslag nr. 4, § 6, således ændret, og §§ 7-16 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Første behandling af lovforslag nr. L 267:

Forslag til lov om forlængelse af forsøg med lokal fjernsynsvirksomhed.

(Fremsat 14/5 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tastesen (S):

Det lovforslag, som vi nu har til behandling, er helt unødvendigt. Det eneste rimelige vil selvfølgelig være, at lovforslag nr. L 168 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed bliver sat til anden behandling her i salen, således at vi fra den 1. oktober i år har en generel lov både for radioområdet og for fjernsynsområdet. Men sådan er det ikke blevet, og vi kender årsagen.

Vi har i socialdemokratiet sammen med SF gjort vores stilling klar til det lovforslag om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som regeringen jo har fremsat for anden gang i denne samling, og vi indstiller lovforslaget til vedtagelse med en række ændringsforslag, som vi har gjort klar i udvalgsarbejdet, men flertallet i kulturudvalget har nægtet at sende lovforslaget til anden behandling, og derfor må vi så her i salen forholde os til dette lovforslag.

Vi ved jo alle, at det skyldes uenighed mellem regeringspartierne og det radikale venstre, at lovforslaget ikke kan fremmes. Spørgsmålet er, hvem af de to parter der kan gennemtrumfe sin vilje. I den mellemliggende tid må de, som har fået en sendetilladelse i forsøgsperioden, leve videre i uvished om fremtiden, hvis de da ikke i mellemtiden tvinges til lukning, og nye initiativtagere på lokal fjernsynsområdet holdes samtidig ude. Det er uhørt, og det er uanstændigt over for de mange, der ønsker at arbejde med lokal fjernsynsvirksomhed, at regeringen ikke tør lade sine forslag komme ned til prøve her i folketingsalen.

Meningen med lokal fjernsynsvirksomhed er vel en udvikling af det demokratiske og kulturelle liv i lokalsamfundet. Nu står vi i

[Tastesen]

den mærkelige situation, at en liberal, borgerlig regering begrænser ytringsmulighederne over for nye initiativtagere.

Sagen skulle ellers være enkel nok. Lovforslag nr. L 168 er vel udtryk for, hvad de fire regeringspartier mener: åbning for reklame i lokal-TV og en direkte ret til, at de, der hidtil i forvejen har haft mediemonopolerne i lokalsamfundene, også skulle have det i forbindelse med de elektroniske medier.

Socialdemokratiet har en anden opfattelse. Vi ønsker en delvis offentlig finansiering af lokal radio- og fjernsynsvirksomhed for at sikre en rimelig bredde i ytringsmulighederne og for at modvirke nye lokale monopoldannelser.

Ingen ved derimod helt klart, hvad det radikale venstre mener, og det er jo i realiteten dette parti, der har hovedansvaret for, at lovforslag nr. L 168 ikke kan komme til anden behandling. Jeg synes, det er en sølle og uansvarlig holdning over for de mange kreative kræfter, der gerne vil beskæftige sig med lokal fjernsynsvirksomhed.

En virkning af forlængelsesloven, som vi nu har til behandling, er jo, at Kanal 2 i København, som er dekoderfinansieret, får et forspring fremfor alle andre, fordi ingen andre er i stand til at komme til, før vi får en generel lov.

Om de øvrige lokale fjernsynsstationer kan skaffe penge til fortsat virksomhed, er et åbent spørgsmål, men vi i socialdemokratiet kan i hvert fald kun opfordre fagbevægelsen til at investere i lokal-TV de steder, hvor man har fået en sendetilladelse i forsøgsperioden.

Men det skal siges klart: vi stemmer kun for denne forlængelseslov som en nødudvej, fordi folketingets borgerlige flertal bremsede det eneste rigtige, en generel lov, som har virkning allerede fra den 1. oktober i år.

Flemming Jensen (KF):

Det kan vel ikke skjules, at den føljeton, vi nu fortsætter, har været meget lang og vel også en hel del trættende for dem, der måtte følge med endnu. Det er nok ikke uforståeligt, at der er nogle, som har svært ved at begribe, at de problemer, man har løst stort set i resten af verden, er vi ikke i stand til at få taget fat på. Vi har talt monopolbrud i tre årtier eller mere, og når det så er ved at

komme, bruger vi nogle tusinde ord på at tale finansiering, opbygning, lokale sendere og regionale sendere, og så står vi altså nu med et forslag, der i al sin gribende enkelhed går ud på, at man forlænger forsøgsperioden til maksimalt 30. september 1987.

Som det er blevet sagt tidligere, er alle vel enige om, at man skal søge at give adgang til flest mulige meninger også i æteren, og de fleste finder vist, at forsøgene har været positive på mange områder. Alligevel hedder det altså: forlængelse af forsøgsperioden. Men årsagerne er jo klare nok, deri har hr. Tastesen ret; det er en stor dag for mig at kunne sige det. Der er ikke i dag politisk flertal for nogen finansieringsordning, og der skal altså bruges mere tid dels til en evaluering af de forsøg, der er foregået, dels til fortsatte drøftelser af sendernes økonomiske fremtid.

Selvfølgelig kunne det spørgsmål godt klares, hvis man blot åbnede de offentlige kasser, og det er jo også blevet foreslået. Det finder vi i det konservative folkeparti er en dårlig idé. For det første har vi ikke brug for flere offentlige udgifter. For det andet vil f.eks. en kommunal finansiering let kunne føre til det, man også fra anden side har kaldt »borgmestersendere«. Ikke fordi jeg tror på, at man bevidst fra kommunal side vil lægge rammer for udsendelserne, men fordi der automatisk kan følge det, man kalder selvcensur, og det kan ødelægge selve projektets idé. Der må følges andre veje.

Ministeren nævner i sine bemærkninger, at man bl.a. vil bruge tiden til en nærmere belysning af, hvilken rolle reklamefinansiering vil kunne spille, og i den forbindelse nævner ministeren den forventede stramning af bingo-reglerne. Det sidste først. Det er klart, at det kan betyde færre indtægter for senderne, og dermed bliver behovet for reklamer efter vor opfattelse endnu større. Jeg er overbevist om, at det til gengæld vil vække glæde hos mange foreninger ikke mindst inden for idrætten, som baserer en del af deres arbejde på disse spil. Når man 2-3 gange om ugen, eller hvor meget det er i Københavnsområdet, kan have disse bingo-spil, vil det naturligvis være en fordel for disse foreninger.

Skulle det gennem yderligere forhandlinger lykkes at få en form for reklamefinansiering, vil meget være nået. Jeg tror også, det er en fordel for det private erhvervsliv og kan måske tage frygten fra nogle af dem, der

[Flemming Jensen]

ængstes ved, at de mindre virksomheder bliver udelukket af økonomiske grunde.

Ministeren peger også på dagspressens mulighed for at være med. Vi tror, det er en fordel, og frygter ikke meningsmonopol. Erfaringerne har jo vist, at pressen er åben og bestemt ikke har misbrugt de sendetilladelser, den har haft. Der skal være plads for amatørerne, men det betyder vel ikke, at man skal lukke dørene for de professionelle.

Forhåbentlig for sidste gang må vi nu igen tage en pause i forhandlingerne i forventning om, at den samlede lovgivning inden for medieområdet er klar i begyndelsen af 1987. Selv om man med de erfaringer, 30 års debat om dette må have givet, kan nære sin skepsis, håber jeg og tror det, og jeg føler mig overbevist om, at vi f.eks. sammen med det radikale venstre kan nå en rimelig og fornuftig løsning.

Helge Sander (V):

Hr. Tastesen kæmper en brav kamp. For nogle dage siden kunne vi læse, at han kraftigt bifalder det forslag, der kom fra Kanal 2 om at overtage TV 2. I dag beklager hr. Tastesen sig over, at Kanal 2 får mulighed for at køre videre, fordi vi nu laver en forlængelse. Hr. Tastesen beklager sig også over, at der nu ikke bliver mulighed for at få L 168 ned i salen; det indeholder jo reklamer og andre ting, som hr. Tastesen nævnte, ting, som vi udmærket ved hvordan hr. Tastesen forholder sig til, hvis de kommer i salen.

Men det er korrekt, som også den konservative ordfører sagde, at vi ikke har et grydeklart forslag, som kan lægges frem i dag, og som kan få flertal. Men jeg tror, vi er mange, der er lykkelige for, at det ikke er socialdemokratiet, vi er uenige med, fordi vi jo gennem mange år har set, hvordan det ender i mediespørgsmål, nemlig ikke i noget som helst. Det eneste, der er sket i den tid, hvor socialdemokratiet sad med ved bordet, var, at sagen blev trukket i langdrag og der ikke kom noget som helst resultat ud af det.

Det korte af det lange er derfor, at vi i dag har et forslag fra kulturministeren, der går på en udsættelse, og det er en udsættelse, som vi fra venstres folketingsgruppes side kan tilslutte os.

Vi har stort set de samme argumenter for forslaget, som hr. Flemming Jensen har rid-

set op i det konservative indlæg. Der er bl.a. spørgsmålet om dagspressen, hvor vi føler det er helt naturligt, at den dagspresse, der gennem mange, mange år har været med til at sætte sit præg på samfundsdebatten, også skal have mulighed for fortsat at spille en rolle. Og vi må jo tilstå, at fremtiden inden for medierne, ja, det er jo elektronikken.

Vi synes også, det er væsentligt, at man udnytter den tid, der nu kommer. Den udsættelse, vi laver her, skal, som også kulturministeren ganske rigtigt har skrevet i bemærkningerne, bruges til at lave nogle undersøgelser. Derfor føler vi også, det er væsentligt, at man ser på hele organisationen og finansieringen af de lokale medier.

Vi er meget opmærksom på bingosiden. Det er og har været en væsentlig indtægtskilde for lokalradio og -TV, og vi havde også gerne set, at man kunne have strammet reglerne op, samtidig med at man havde fået mulighed for at få indtægter ved reklamer, således at disse lokale medier havde en rimelig mulighed for fortsat at klare sig. For sandheden er jo, at disse bingospil har et sådant omfang, at det virkelig har skabt store, store problemer ude i lokalsamfundene. Vi bliver nødt til at stille skarpt på bingo. Omfanget gør, at vi ikke bare kan lade stå til, da det i den grad går ud over det lokale foreningsarbejde, og ikke mindst vi, der har nær tilknytning til idrætten, får klager næsten hver eneste dag.

Vi ser med tilfredshed på lovforslaget, som det foreligger, ud fra de forhold, der hersker på området i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg har forståelse for, at det kan flimre så meget i den mediepolitiske debat, at hr. Helge Sander kan komme til at tage fejl i forhold til udtalelser, der falder, men jeg vil godt for korrekthedens skyld, og for at det ikke skal stå i Folketingstidende uden at blive modsagt, sige, at jeg ikke på noget tidspunkt har udtalt mig til fordel for den rolle, som Kanal 2 har tiltænkt sig selv i forbindelse med TV 2's fremtid.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg ved ikke rigtig, hvad det var, da hr. Flemming Jensen stod på talerstolen før og

[Ingerlise Koefoed]

talte om udsættelsen, der fik mig til at tænke på et vers. Det er andet vers af en sang, der hedder »I sne står urt og busk i skjul«, nemlig verset der begynder sådan:

»Giv tid! giv tid! – den nynner glad og ryster de små vinger, –«.

Jeg skal nok komme med forfatteren siden.

Men jeg synes nok, at det er ret betegnende, når vi taler om denne lovgivning, at der er givet tid og givet tid og givet tid, selv om vi måske ikke har nynnet det så glad, som vi burde have gjort.

Jeg er meget ked af det, der er sket og sker her i dag, og det er jeg ikke mindst, fordi vi jo i marts måned, var det vel, da kulturministeren lige var tiltrådt, lovede kulturministeren, og kulturministeren lovede os her i folketingssalen, at der skulle foreligge en permanent ordning for lokalradio og lokal-TV, inden dette folketingsår var afsluttet. Den ordning foreligger altså ikke endnu, og det synes jeg faktisk er skandaløst.

Grunden er vel nok, at de radikale ikke ønsker reklamefinansiering af lokal-TV, og det kan jeg da kun udtrykke tilfredshed med, og at kulturministeren derfor vil bruge nogle ekstra kræfter på at overbevise de radikale om, at der skal reklamer til i lokal-TV – og vel også i lokalradio – for at disse medier skal kunne overleve. Jeg vil meget opfordre de radikale til at holde fast ved, at lokal-TV og lokalradio ikke skal være afhængig af kommercielle penge.

Vi kan ikke være bekendt, at alle de mennesker, der har sat mange kræfter og mange ideer ind på at lave lokal-TV, nu skal vente endnu en gang. Vi kan heller ikke være bekendt, at alle de mennesker, der har arbejdet med lokalradio, skal vente, for det skal de jo i realiteten. Spørgsmålet om finansieringen er jo ikke alene et spørgsmål om at få finansieret det kommende lokal-TV, men det er faktisk også et spørgsmål om at få fundet en anden finansiering end bingofinansieringen og hvad det nu ellers er for en finansiering, man har for lokalradioer.

For os har lokalradioer og lokal-TV været et af de virkelig store folkelige kulturfremstød i disse år, og vi er meget bange for, at mens man nu skal opbygge det reklamefinansierede TV 2 med den ret store regionalisering, så vil en del af lokal-TV-stationerne

måtte opgive ånden, og det samme vil vel gælde for en del af lokalradioerne.

Som hr. Tastesen sagde, er det nu også i endnu 1 år umuligt for nye initiativtagere at komme ind og få forsøgt sig med at lave lokal-TV. Det gælder dog ikke for lokalradio.

Vi er fanget i en fælde, som vi nogle gange bliver fanget i en fælde her, for hvis vi siger: det vil vi ikke have noget at gøre med, så er der jo slet ikke nogen forsøgslov mere, hvis vi skulle få flertal. Derfor er vi nødt til i sidste ende at støtte lovforslaget, men vi gør det med beklagelse, og vi synes, det er urimeligt, at man ikke lige så godt nu kunne have taget debatten om en offentlig finansiering og have fundet frem til en form for offentlig finansiering, der efter det forslag fra socialdemokratiet og SF, som hr. Tastesen omtalte før, ville have kostet staten ca. 40 mill. kr. årlig. Det er ikke meget i forhold til, hvad man giver til andre kulturaktiviteter. Det er ikke meget at give til en så omfattende kulturaktivitet, som lokalradio og lokal-TV har vist sig at være.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Hr. Tastesen har så megen modgang i forvejen, så derfor vil jeg selvfølgelig straks ile med en undskyldning og sige, at jeg vist i mit indlæg kom til at tage fejl. Det er en anden fremtrædende socialdemokratisk medieordfører, som har taget Kanal 2 til indtægt. Men til gengæld må jeg være lovlig undskyldt, i betragtning af at de to ordførere begge var i ilden sidste gang, vi havde mediedebat her i tinget. Det må være det, der har forårsaget denne forskydning. Men undskyld til hr. Tastesen.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det lovforslag, vi behandler nu, er et led i en aftale, som det radikale venstre har indgået med regeringen, og jeg kan henvise til lovforslagets bemærkninger, som klart og præcist udtrykker, hvori aftalen består.

Vi kan give det vores tilslutning.

Tinning (VS):

Jeg vedkender mig gerne, at jeg og VS i øvrigt har en del af ansvaret for den situation, der nu er opstået. Allerede dengang hr. Tastesen tog hr. Bilgrav-Nielsen i hånden og

[Tinning]

gik på tur i de kulturministerielle korridorer, burde vi have forudset, hvordan det måtte gå.

Medieforhandlingerne har jo været én stor opvisning i manglende evne til at komme med noget som helst, der kan bruges til noget som helst, og dér burde vi have været mere forudseende, have været mere dygtige til at fortælle socialdemokraterne og de radikale, hvad der ville være mulighed for at gennemføre sammen med os og SF. Jeg mener, vi må påtage os et medansvar for, at vi ikke har været dygtige nok, eller måske mere præcist: vi fattede ikke opgavens kolossale omfang. Skal man holde fast i hr. Tastesen og hr. Bilgrav-Nielsen i disse spørgsmål, så skal der holdes godt fast, og der skal holdes tit fast.

Nu er det jo så gået sådan, at de stadig væk ikke kan finde ud af noget som helst. Der er sket den ændring, at hr. Tastesen er blevet sat uden for døren, men ikke desto mindre finder man ikke ud af noget som helst. Jeg synes ikke, det er rimeligt at bebrejde den nuværende kulturminister, at han i februar-marts stillede i udsigt, at det her kan vi ordne og gøre færdig på nogle måneder. Kulturministeren kunne ikke vide, hvad der sker, når man sætter sig til forhandlinger med hr. Bilgrav-Nielsen eller hr. Tastesen. Han kunne ikke vide, hvor omfattende en opgave det er at få noget som helst fornuftigt ud af det, og det kan jo så være en slags skoling i de parlamentariske realiteter inden for mediepolitikken.

Jeg har det delvis ligesom fru Ingerlise Koefoed: jeg kunne føle mig tvunget til at stemme for dette forslag. På den anden side er der også grænser for, hvor meget vi gider lade os jage rundt med, så jeg tror såmænd ikke, vi ender med at stemme for.

Det, der er beklageligt, er jo, som også fru Ingerlise Koefoed var inde på, at mens der nu skal foretages nye såkaldte undersøgelser, så er der faktisk vel især nogle nærradiostationer, men sikkert også nogle lokal-TV-stationer, der må give op, der må gå ind, der ikke kan mere. Der er også grænser for, hvad de kan holde til af besynderlige manøvrer, og det bliver jo sagt præcist i bemærkningerne, at mens undersøgelserne udføres, bør der ikke gennemføres ændringer i lovgivningen om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. Det

betyder for nærradioerne, at mange af dem ikke kan leve.

Det blev jo stillet i udsigt, da vi sidst havde sagen oppe, at hele finansieringsdelen – spørgsmålet om reklamer, om salg af sendetid, om bingo, og hvad ved jeg, om offentlige tilskud eventuelt – alt det skulle diskuteres i sammenhæng med en permanent ordning for lokal-TV og TV 2 og vistnok også styringen af Danmarks Radio, og det bliver jo så ikke til noget. Det, det her handler om, er faktisk en udsættelse, der betyder undergang for en række nærradiostationer, og jeg tror ikke, vi vil være med til at sætte navn under sådan noget. Jeg ved godt, at det rent teknisk bare er en forlængelseslov, men dødsdomme kan jo udformes på så mange forskellige måder.

Egentlig havde jeg glædet mig til, at hr. Bilgrav-Nielsen ville underholde os med, hvad det er for undersøgelser man nu har tænkt sig at sætte i gang. Det kunne vi ikke få noget at vide om. Jeg vil godt, hvis ministeren kan gøre det kort – ellers kan det næsten være lige meget – have at vide, hvad det er for undersøgelser, man nu har fundet på at dække sig ind bag.

Jeg kan godt se, at det har noget at gøre med dagspressens placering, men i det hele taget handler det jo om, at vi nu skal undersøge det økonomiske grundlag og de organisatoriske former, ikke sandt; hvad falder ikke ind under det! Hvad er det, hr. Bilgrav-Nielsen og hr. Tastesen og alle mulige andre har diskuteret i årevis, som ikke falder ind under det dér rammebegreb? Er det ikke sådan, at man kan læse det som: nu starter vi helt forfra. Er det ikke rigtigt forstået? Det mener jeg det er, og der er jo ikke andet end at håbe på, at det stik imod alle mine forventninger ender med et eller andet rimeligt fornuftigt.

Men jeg mener, at man de steder, hvor der er mulighed for det lokalt, må gå ind, når det nu ikke kan lade sig gøre herinde, og sikre overlevelse af de nærradioer og de lokal-TV-stationer, som faktisk bliver ladet temmelig meget i stikken med dette forslag. Og så må vi jo også se rundt omkring, hvor der er flertal af SF og socialdemokratiet især, om socialdemokratiet dér, uanset at hr. Tastesen nu mener det modsatte af hr. Jimmy Stahr og sådan noget, om socialdemokratiet dér kan formås til at give en offentlig støtte, der i det mindste kan give den nødvendige før-

[Tinning]

stehjælp, der skal til for at overleve, indtil forlængelseslovgivningen er færdig. Det kan ikke være sådan, at vi skal være vidner til, at nærradiostationer forsvinder.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne give tilslutning til lovforslaget. Det drejer sig om en forlængelse, og der er jo ingen vej udenom; når man ikke kan blive enige og ikke kunne have nået et resultat nu, så er der kun ét: at stemme for. Det er sådan set også erkendt af alle ordførere, at det bliver en nødvendighedens lov.

Men som det fremgår af diskussionen i dag og tiden, der er brugt på den, så er der kommet de samme argumenter frem i debatten; som man har haft under behandlingen af de andre forslag, vi har haft. Vi må håbe, at vi kan få lovforslaget vedtaget hurtigt og så komme i gang, så det kan give et resultat så hurtigt som muligt.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet har altid haft den indstilling, at hvis et parti som forslagsstiller til et lovforslag ønskede betænkning afgivet og en afgørelse truffet her i salen, så støttede vi dem i det.

I sidste uge var vi i næsten præcis den modsatte situation, nemlig at nogle forslagsstillere ikke ønskede, at der skulle afgives betænkning over et forslag, der var fremsat. Der støttede vi da også forslagsstillerne i, at hvis man går og finder ud af, at det forslag, man har fremsat, og som har været til behandling her i folketingsalen, er mindre heldigt, ja så er det da klart, at man heller ikke skal tvinges til at få det ned i salen. Det er sådan set begrundelsen for, at vi nu behandler det foreliggende lovforslag.

Jeg kan straks sige, at fremskridtspartiet vil støtte det foreliggende forslag, men vi gør det med temmelig stor ulyst, og det gør vi, fordi det er en uanstændig behandling, folketinget giver de lokalstationer, som ønsker at drive lokal fjernsynsvirksomhed. Man giver dem ganske vist tilladelse til at sende, men samtidig afskærer man selskaberne enhver mulighed for ligesom at få nogle indtægter. Man forbyder bingo, og man forbyder reklamer, og man forbyder alt muligt, og derfor er vi jo derhenne, at det kun er de virksomheder,

der, der har en kapital i ryggen – det være sig fagforeninger eller andre steder – hvor man kan få en vis form for garanti. Og det er under lavmålet. Så kan hr. Bilgrav-Nielsen stå heroppe og ligesom prale i stemmen og henvise til alle de aftaler, det radikale venstre og regeringspartierne har indgået. Det er simpelt hen en uanstændig behandling af de virksomheder, der vil drive lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Jeg vil også godt sige til kulturministeren, som jo stadig væk er ret ny i embedet, at det bedste, kulturministeren kunne gøre på nuværende tidspunkt, var simpelt hen at afvente et folketingsvalg, for det TV 2-forslag, der ligger i kulturudvalget, og som forhåbentlig ikke kommer til afstemning før sommerferien, fortjener én eneste ting, og det er at dø i stilhed. Det bedste, kulturministeren kunne gøre, hvis han virkelig mener det, han siger om, at vi skal have nogle flere senderstationer, og vi skal have et liberalt TV 2, som ikke skal finansieres af skatteyderne, er derfor simpelt hen at lade det forslag ligge og dø og så afvente et folketingsvalg, som forhåbentlig giver et andet flertal herinde. Det forslag er simpelt hen for dårligt, og derfor bør det ikke komme videre.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i de få bemærkninger, som hr. Bilgrav-Nielsen kom med, for der er faktisk mere sammenhæng i disse ting, end en række af ordførerne har villet acceptere i deres indlæg. Sagen er nemlig, at det, der forelægges i dag: forslag om forlængelse af forsøgsordningen for lokal fjernsynsvirksomhed, er led i en afsluttet forhandlingsrække, som regeringspartierne og det radikale venstre har haft med hinanden, som endte med 3 afgørelser og 3 punkter i aftalen. Det ene er, at vi ville fremsætte et forslag om TV 2. Det er det, der nu foreligger, og som jeg bestemt ikke ønsker den skæbne, hr. Dohrmann ønsker det, hvad jeg heller ikke tror det får. Det andet er en aftale om, at regeringen skal fremsætte forslag om ændring af Danmarks Radios styrelse m.v. i begyndelsen af den næste folketingsamling, så der er altså også en bevægelse i gang på dette område. Det tredje er en forlængelse af forsøgsordningen, som vi altså nu drøfter i

[Ministeren for kulturelle anliggender]

dag. Der er en sammenhæng mellem disse ting, og jeg ser det sådan, at vi skrider støt frem i en mediepolitisk sammenhæng, hvor der efterhånden bliver større og større helhed i tingene.

Vi har mange grunde til at gøre det, for det første at det er u hensigtsmæssigt at fortsætte med en opdeling af lovgivningen vedrørende radio- og TV-siden, som det har været tilfældet hidtil. Jeg synes også, at vi må erkende – og det er der også flere af ordførerne der har været inde på – at den beslutningstagen, der har kendetegnet mediepolitikken, ikke har været særlig helhedsbetonet. Det har været en stykkevis og ikke klart struktureret beslutningsproces, specielt om lokalradio og -TV. Vi har sat ting i gang på radioområdet. Vi har fremsat og førstebehandlet et forslag om lokal-TV, men det har været enkeltbeslutninger uafhængige af hinanden.

Jeg tror, det er nødvendigt, og det er baggrunden for, at vi valgte den fremgangsmåde, som nu er valgt, at prøve at få et realistisk overblik over situationen på lokalradio- og lokal-TV-området målt på de mål, som vi vil realisere mediepolitisk. Det er det, vi vil undersøge. Det er et svar til hr. Tinning.

Hvad sker der f.eks. rent praktisk på lokalradioområdet? Vi har en lovgivning, der har fået virkning her pr. 1. april, og den er under udvikling, men vi opdagede jo allerede undervejs, at der er ting, som vi ikke har kunnet overskue, f.eks. i hvor stor udstrækning det er rimeligt at tillade samarbejde mellem flere kommuner på det lokale område, uden at lokalideen forsvinder. Der er altså nye problemer, som skal tages op allerede en måned efter, at forsøget er sat i gang. Jeg føler faktisk et meget stærkt behov for at overveje disse ting nøje for at se, hvad der rent faktisk sker. Man skal lægge mærke til, at loven fortsætter uændret på lokalradioområdet, det tror jeg der er grund til at understrege, også med en vis styrke, over for kommunerne, for dér har man ligesom ligget lidt i baghjulet og ventet på, at der skulle ske flere ting her i folketinget før sommerferien, før man satte lokalradiosystemerne i gang ved at nedsætte de lokale nævn, som skal til, i kommunerne.

Denne lov fortsætter, men jeg tror, at vi meget hurtigt vil opdage ikke blot de problemer, som jeg har peget på et enkelt af, men

som vi kender flere af, men også problemerne med at se, hvad mønsteret overhovedet bliver. Vi vil også få problemer med at vurdere finansieringsgrundlaget, for jeg er ganske sikker på, at det finansieringsgrundlag, som gælder for den eksisterende lokalradio-lovgivning, som vi ikke med det forslag, vi fremsatte, uden videre ønskede at føre over på lokal-TV-området, har store mangler, som vil betyde, at lokalradiosystemet ikke uden videre kan udvikle sig, som vi havde kunnet ønske det.

Det er sådan nogle ting, jeg synes vi må have overblik over, og som jeg synes det er godt vi får en fornuftig analyse af, sådan at vi har et konkret udgangspunkt for at prøve på så hurtigt som muligt at få etableret en samlet lovgivning for lokalradio- og lokal-TV-området.

Det gælder også dagbladenes medvirken, som jeg tror det er vigtigt at vi får drøftet igennem, for det viser sig, at der allerede nu for dagbladsmedvirken er forskellige mønstre, som det kan være svært at se perspektiverne i, hvis ikke man får tænkt tingene igennem i løbet af de næste måneder.

Men finansieringsproblemerne er nok de væsentligste, og hvilke muligheder er der? Jeg synes, det må være klart, at bingo ikke kan og ikke bør være en hovedkilde for finansiering af radio og TV. Jeg synes personlig og har aldrig lagt skjul på det, at reklamer burde være en af finansieringsmulighederne. Jeg tror, vi trænger til at få disse ting belyst endnu en gang.

Det er ud fra ønsket om at realisere en sådan gennemgang, en sådan analyse med henblik på at få en samlet lovgivning på dette område, at dette forslag er fremsat.

Afslutningsvis skal jeg sige, at det ikke behøver at vare et helt år, inden der kan komme nye til. Man skal lægge mærke til, at fristen på et år har som forudsætning – hvilket også er indeholdt i det forslag, som nu ikke kommer til behandling – at der må være en afviklingsperiode, efter at en permanent ordning er slået fast for det, som er i gang. Den er forudsat at være 6 måneder, og det vil sige, at vi helst skulle i gang med lovgivning på dette område i begyndelsen af 1987, og så snart loven er på plads, vil der kunne komme flere til efter de regler, vi måtte blive enige om. Med andre ord er denne årsfrist

[Ministeren for kulturelle anliggender]

ikke et udtryk for, at ingen kan komme til før om et år.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Ministeren sagde, at sagen skulle ses som en helhed, og dér tænkte ministeren naturligvis også på TV 2, altså lovforslag nr. L 245.

Jeg har et spørgsmål til kulturministeren. Der er ingen tvivl om, at folketinget består af 179 ligeværdige medlemmer, men jeg vil gerne spørge kulturministeren, om det vil være særlig tilfredsstillende for ham at få sit lovforslag vedtaget med en enkelt stemmes flertal alene takket være de nordatlantiske medlemmer, al den stund at de også i Grønland og på Færøerne har noget, der hedder hjemmestyre.

Jeg synes, det må være en meget utilfredsstillende måde at få sit lovforslag vedtaget på, for selv om alle som sagt er ligeværdige medlemmer, er dette alligevel noget, der alene vedrører den danske befolkning; der er oven i købet nogle af dem, som får lov til at betale, som ikke engang får mulighed for at se det. Det vil jeg egentlig bede ministeren svare på, når han kommer herop i anden omgang.

Tastesen (S):

Jeg vil spørge ministeren for kulturelle anliggender, om det skal forstås således, at radio- og TV-mediet indgår sideordnet i de overvejelser, det udvalg skal i gang med. Det lyder jo meget interessant, at vi skal finde frem til rimelige finansieringsformer. Hvad tænkte ministeren på ud over reklamer og avismonopolet?

Jeg har forstået, at de nuværende ideer sådan set kun enten er en reklamefinansiering eller en adgang for erhvervsvirksomheder og dagblade til, at man ejer en radio eller en TV-station. Indgår der andre ideer i kommissoriet for det arbejde, der skal i gang?

Jeg vil også spørge, om et dagblad – og dem er der efterhånden ikke så mange af; på Fyn er der vel således kun 3, f.eks. Fyns Stiftstidende eller Fyns Amtsavis – i hver eneste fynsk kommune eller købstad kan være initiativtager og udvide deres avismonopol til også at blive et mediemonopol ved, at det er dem, der kommer til at eje radio- og TV-

stationen. Indgår det også i overvejelserne, hvordan man vil forholde sig til det?

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg har ikke lyst til at drøfte når, hvis og såfremt med hr. Dohrmann. Jeg vil se på, hvilke muligheder der er for at få TV 2-forslaget vedtaget under anden og tredje behandling her i tinget, og så vil jeg tage stilling til, hvad jeg synes om den vedtagelse, men ikke i forvejen. Det betyder ikke, at jeg tager hverken sorgerne eller glæderne på forskud, men jeg synes, man skal være realistisk og vurdere afstemningsresultaterne, når de foreligger.

Hr. Tastesen stiller præcis nogle af de spørgsmål, som vi skal til at undersøge i kulturministeriet, og det ville derfor være urimeligt af mig at give svarene på dem allerede i dag.

Det er klart, at vi vil se på reklamefinansiering og andre ting, men det væsentlige er, at vi vil prøve at finde ud af, hvad det er for et system, der i praksis er ved at vokse frem ud fra de beslutninger, der faktisk er taget, og hvilke problemer der er med dem, hvorefter vi må prøve at komme til nogle løsninger både organisatorisk og finansielt, som kunne indgå i en samlet lovgivning om lokal radio og -TV. Det vil vi gøre, som det står i bemærkningerne til dette forslag, der er i nøje overensstemmelse med den aftale i tre punkter, som vi har truffet med det radikale venstre på en række områder, som er nævnt dér, ligesom vi vil drøfte dagbladens placering sammen med dagbladens repræsentanter. Der kommer den slags spørgsmål klart og tydeligt op til overfladen. Resultatet af undersøgelserne skal altså være at nå frem til svar på nogle af de spørgsmål, som blev stillet.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg synes, ministeren slipper for let uden om de spørgsmål, der stilles. Jeg vil derfor gerne gentage: synes ministeren, det vil være en sympatisk idé, at et dagblad, som der jo efterhånden bliver færre og færre af, får adgang til at oprette og eje mere end f.eks. én radiostation? Jeg brugte Fyn som et eksempel herpå. Er det den udvikling, som skal

[Tastesen]

fremmes, eller vil man på forhånd afvise det som en tanke, der ikke er i overensstemmelse med et nuanceret medie billede i Danmark?

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg synes stadig, man skal lægge vægt på det, der står i den gældende lov, der blev vedtaget i december 1985 og trådte i kraft 1. april 1986, om, at lokalnævnene skal påse, at der ved den samlede udstedelse af sendetilladelser bliver den tilstrækkelige alsidighed i området.

Men jeg mener på den anden side ikke, det er hensigtsmæssigt uden videre på forhånd at afskære institutioner eller virksomheder – jeg tænker på dagblade ligesom hr. Tastesen – der har en kompetence, har en viden, har et kendskab til informationsformidling, som også ville kunne udnyttes på en fornuftig måde inden for den overordnede ramme, altså som jeg nævnte før, at den tilstrækkelige alsidighed tilgodeses, når sendetilladelserne udstedes for området. Det er mit svar på spørgsmålet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Første behandling af lovforslag nr. L 263:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension og lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Konsekvensændringer som følge af skattereformen).

(Fremsat 14/5 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Qvist Jørgensen (S):

Da vores ordfører i denne sag, fru Mette Groes, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne give udtryk for, at socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget, idet der jo alene er tale om, at folkepensionsbidrag og bidrag til dagpengefonden skal indgå i indkomstskattesatsen, og dette er et led i skatteforliget. På den baggrund finder jeg ikke, der er grund til yderligere argumentation. Vi anbefaler forslaget.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Også jeg kan på den konservative folketingsgruppes vegne give tilslutning til dette konsekvensforslag som følge af skattereformen, hvor de 3,5 pct. i folkepensionsbidrag og bidraget på 2 pct. til dagpenge nu bliver afløst af de 22 pct.s indkomstskat til staten af skattepligtig almindelig indkomst som følge af skattereformen.

Bente Nielsen (V):

Da der her er tale om en direkte konsekvens af skattereformen, kan venstre give sin tilslutning.

Aase Olesen (RV):

Også det radikale venstre kan tilslutte sig forslaget. Det betyder jo en ophævelse af cigarkasseprincippet, og det kan man jo altid diskutere. Da vi engang foreslog ændring af barselorloven, ramte kravet os straks om, at man skulle fylde op i kassen ved hjælp af de sygedagpenge, som man indkræver over skattebilletten.

Men vi kan støtte forslaget og vil generelt sige, at vi principielt ikke er tilhængere af cigarkassesystemet.

Birgith Mogensen (CD):

Lovforslag nr. L 263, som vi behandler i dag, er en naturlig følge af forliget om hele skattereformen. Der skal derfor ikke siges mange ord i den forbindelse, og da forslaget ikke indeholder nogen økonomiske eller administrative konsekvenser, tilslutter CD sig forslaget og håber på et hurtigt udvalgsarbejde.

Tinning (VS):